

кждѣ по напредѣ да се обърне, въ Турингия-ли противъ Субиза или въ Силезия противъ австрийцитѣ, които се готвили въ туй време да обсадятъ Швейдницъ, — когато донесението на Кейта, че Субизъ, подкрѣпенъ отъ корпуса на Бролио, отива къмъ Лайпцигъ, рѣшило недоумѣнието му. Безъ никакъ да се бави, той тръгналъ къмъ Лайпцигъ, като заповѣдалъ на принца Морица и на брауншвейгския херцогъ Фердинанда да вървятъ сжщо за тамъ. Между това Субизъ прѣминалъ прѣзъ р. Заале, приближилъ до Лайпцигъ и поискалъ отъ Кейта да прѣдаде града, но получилъ отказъ и, като се научилъ за приближението на Фридриха, отстѣпилъ обратно задъ р. Заале, като оставилъ часть отъ войскитѣ въ Вейссенфелсъ и Мерзебургъ. Расположението на армията му явно показвало намѣрението му да отбранява рѣка Заале и даже, може би, да остане задъ нея на зимни квартири. А за това Фридрихъ рѣшилъ да го принуди да влѣзе въ бой или поне да го истика колкото може по надалечъ отъ Саксония, макаръ да ималъ всичко 24.000 души, а Субизъ 64.000, т. е. почти три пѣти по вече. Вслѣдствие на това, на 28 октомврий прусската армия се събрала при Алтранщадтъ, отъ кждѣто тръгнала къмъ Вейссенфелсъ. Фридрихъ вървялъ лично напредъ съ авангарда и истикалъ французскитѣ войски отъ Вейссенфелсъ. Слѣдъ това цѣлата съюзна армия отстѣпила отъ р. Заале къмъ Мюхелнъ, а прусската, като прѣминала прѣзъ р. Заале въ Вейссенфелсъ, Мерзебургъ и Халле, вечерята се съсрѣдоточила при Браунсдорфъ, срѣщу дѣсния флангъ и часть въ тилъ на съюзната армия. Позицията при Мюхелнъ била избрана отъ съюзниците твърдѣ несполучливо, а за това прѣзъ нощта тѣ сами я промѣнили и заели нова, много по у-

добна и згодна за отбрана, между Мюхелнъ и Брандероде. Тогава Фридрихъ, като не се осмѣлявалъ да атакува съ слабитѣ си сили прѣвъсходящата на брой съюзна армия въ силната ѣ отбранителна позиция, отстѣпилъ къмъ Россбахъ, гдѣто се расположилъ съ лѣвия флангъ къмъ това селение, а съ дѣсния къмъ селението Берда, и съ надѣжда, че Субизъ нищо не ще прѣдприеме прѣзъ зимата противъ Саксония, искалъ вече да отиде прѣзъ Мерзебургъ и Лайпцигъ въ Силезия. А съюзниците, като разбрали, че армията на Фридриха е много по слаба, отколкото тѣ прѣдполагали, и като мислили, че Фридрихъ ще се отклони отъ боя, рѣшили веднага да го атакуватъ. Тѣй като дѣсния флангъ и центра на позицията му били много по силни отъ лѣвия флангъ, то тѣ и рѣшили да употребятъ за атака сжщия способъ, който съ такъвъ успѣхъ употребявалъ Фридрихъ. На 5 ноемврий, като оставили прѣдъ фронта, срѣщу позицията на Фридриха, С.-Жермена съ 9 баталиона, 15 ескадрона и съ назначение да отвлѣче вниманието на Фридриха отъ лѣвия му флангъ, съ останалитѣ сили тѣ взели да обхождатъ послѣдния съ флангово движение въ дѣсно. Напредъ вървяла по голѣмата часть отъ конницата, задъ нея пѣхотата въ три походни колони и най послѣ останалата часть отъ конницата. Тѣй като пѣтя за отстѣплението на съюзниците минавалъ паралелно на фронта на позицията на Фридриха, то послѣдния и прѣдполагалъ най напредъ, че съюзниците отстѣпватъ и искалъ вече да атакува арриергарда имъ, но като се удостоверилъ наскоро въ дѣйствителното имъ намѣрение, твърдѣ искусно се възползвалъ както отъ неспособността имъ за маневриране и за изпълнение на едно такова трудно движение, каквото било избраното отъ тѣхъ, тѣй